

KELİME-İ TEVHİDİN FAZİLETİ

4- Ebu Hureyre ve Ebu Said el Hudri (radiyellahu anhuma) dan rivayetle (şahitlik ederek) şöyle demişlerdir: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: Kul, **-lâ ilâhe illellâhu vallâhu ekber-** dediği zaman, aziz ve celil olan Allahu teâlâ buyurur: Kulum doğru söyledi, benden başka ilah yok, ben Allahım, en büyük benim.

Kul, **-lâ ilâhe illellâhu vahdehu-** dediği zaman, Allahu teâlâ buyurur: Kulum doğru söyledi, benden başka ilah yok, tek olduğum halde. Kul **-lâ ilâhe illellâhu vahdehu lâ şerike lehu-** dediği zaman, Allahu teâlâ buyurur: kulum doğru söyledi, benden başka ilah yok, benim hiçbir ortağım yok.

Kul **-lâ ilâhe illellâh lekul mülkü ve le-hul hamdu-** dediği zaman, Allahu teâlâ buyurur: Kulum doğru söyledi, benden başka ilah yok, mülk benimdir hamd bana aittir.

Kul **-lâ ilâhe illellâh ve lâ havle velâ kuvvete illâ billâhi-** dediği zaman, Allahu teâlâ buyurur: Kulum doğru söyledi, benden başka ilah yok, güç kuvvet ancak benim (yardımım)la) dır.

Ebu İshak (r.a) der ki: Sonra, bundan daha parlak (net) bir şey söyledi de ben onu anlamadım. Ebu Cafer'e dedim ki; Ne dedi?

Dedi ki: "Her kim bu zikirlerle ölüm anında rızıklandırılırsa, ateş ona dokunmaz." (İbni Mace, cilt 2, sahif:219)

HAMD EDENLERİN FAZİLETİ

5- Abdullah ibni Ömer (radiyellehu anhuma) dan rivayetle Resu-lullah sallallahu aleyhi ve sellem kendilerine haber verdi ki, Allahu teâlâ'nın kullarından bir kul şöyle dedi: **"Ya Rabbi! Zat'ının celaline, saltanatının yüceliğine layık olduğu şekilde Hamd senin içindir."**

İki melek zorlandı, onu (sevabını) nasıl yazacaklarını bileme diler. Semaya yükseldiler ve dediler ki: Ey Rabbimiz! Muhakkak senin bir kulun, bir söz söyledi ki nasıl yazacağımızı bilemiyoruz.

Allahu azze ve celle –kulunun dediğini bildiği halde- buyurdu:

Kulum ne dedi?

Melekler: Ya Rabbi! Şöyle dedi: **“Ya Rabbi! Zat’ının celaline, saltanatının yüceliğine layık olduğu şekilde Hamd senin içindir.”**

Allahu azze ve celle, iki meleğe buyurdu: Kulumun dediği gibi onu yazın, taki bana kavuşunca onunla kulumu mükafatlan dırayım.

(Nese-i cilt 2, sahif: 22